

त्वांप्रपन्नाय भक्त्या गतिमिष्टां जिगीषवे ॥ यच्छ्रेयः पुंडरीकाक्षतद्ध्यायस्वसुरोत्तम ॥ ९७ ॥ इति विद्यातपोयोनिरयोनिर्विष्णुशोभितः ॥ वाग्यज्ञेनाचिंतो देवः
 प्रीयतां मे जनार्दनः ॥ ९८ ॥ नारायणः परंब्रह्म नारायण परंतपः ॥ नारायणः परो देवः सर्व नारायणः सदा ॥ ९९ ॥ वैशंपायन उवाच
 भस्मद्रुतमानसः ॥ नम इत्येव कृष्णाय प्रणाममकरोत्तदा ॥ १०० ॥ अभिगम्य तु योगेन भक्तिं भीष्मस्य माधवः ॥ त्रैलोक्यदर्शनं ज्ञानं दिव्यं दत्वा ययौ हरिः ॥
 १०१ ॥ तस्मिन्नुपरतेशब्दे ततस्ते ब्रह्मवादिनः ॥ भीष्मं वाग्भिर्वाष्पकं ठास्तमानचूर्महामतिं ॥ १०२ ॥ ते स्तुवंतश्च विप्राग्याः केशवं पुरुषोत्तमं ॥ भीष्मं च शन-
 कैः सर्वे प्रशंसुः पुनः पुनः ॥ १०३ ॥ विदित्वा भक्तियोगं तु भीष्मस्य पुरुषोत्तमः ॥ सहस्रोत्थाय संहृष्टो यानमेवान्वपद्यत ॥ १०४ ॥ केशवः सात्यकिश्चापिरथेनै-
 केन जग्मतुः ॥ अपरेण महात्मानौ युधिष्ठिरं न जयौ ॥ १०५ ॥ भीमसेनो यमौ च भौ रथमेकं समाश्रिताः ॥ कपोयुयुत्सुः सूतश्च संजयश्च परंतपः ॥ १०६ ॥ ते
 रथैर्नगराकारैः प्रयाताः पुरुषर्षभाः ॥ नेमिघोषेण महताकंपयंतो वसुंधरां ॥ १०७ ॥ ततो गिरः पुरुषवरस्तवान्विता द्विजे रिताः पथिसुमनाः सशुश्रुवे ॥ कृतांजलि-
 प्रणतमथा परं जनं सके शिहामुदितमनाभ्यनंदत ॥ १०८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि भीष्मस्तवराजे सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्या-
 यः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ततः सचत्वर्यकेशः सचराजा युधिष्ठिरः ॥ कृपादयश्च ते सर्वे चत्वारः पांडवाश्च ते ॥ १ ॥ रथैस्तेर्नगरप्रख्यैः पताका-
 ध्वजशोभितैः ॥ ययुराशुकुरुक्षेत्रं वाजिभिः शीघ्रगामिभिः ॥ २ ॥ ते वतीयं कुरुक्षेत्रं केशमज्जास्थि संकुलं ॥ देहन्यासः कृतो यत्र क्षत्रियैस्तेर्महात्मभिः ॥ ३ ॥ ग-
 जाश्च देहास्थिचयैः पर्वतैरिव संचितं ॥ नरशीर्षकपालैश्च शंखैरिव च सर्वशः ॥ ४ ॥ चितासहस्रप्रचितं वर्मशस्त्रसमाकुलं ॥ आपानभूमिं कालस्य तथा भुक्तोद्भि-
 तामिव ॥ ५ ॥ भूतसंघानुचरितं रक्षोगणनिषेवितं ॥ पश्यंतस्ते कुरुक्षेत्रं ययुराशुमहारथाः ॥ ६ ॥ गच्छन्नेव महाबाहुः सर्वयादवं नंदनः ॥ युधिष्ठिराय प्रोवाच
 जामदग्न्यस्य विक्रमं ॥ ७ ॥ अमीरामहदाः पंच दृश्यंते पार्थ दूरतः ॥ तेषु संतर्पयामास पितृनृक्षत्रियशोणितैः ॥ ८ ॥ त्रिः सप्त कृत्वो वसुधां कृत्वानिः क्षत्रियां प्रभुः ॥
 इह दानीं ततो रामः कर्मणो विररामह ॥ ९ ॥

॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ अभ्यनंदते तिसंधिरार्षः ॥ १०८ ॥ इति शांतिपर्वः ॥ रा० नै० भारतभाव० सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

ततः सचेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ संतर्पयामास राम इत्यर्थः ॥ एतेन शत्रुकुलवधजाग्लानिस्तेमाभूदिति दर्शितं ॥ ८ ॥ ९ ॥